

سجل احوال است اینست که بنده پیشهاد کردم که يك حوزه بندی وزارت داخله برای این قانون در نظر گیرد و ضمیمه این قانون شود ولی تقسیمات فعلی غالباً بی تناسب است .

در یکی از مواد این قانونی ما گفتیم حاکم هر ولایت مسئول سجل احوال است یعنی والی خراسان مثلاً مسئول است در صورتی که تمام حکام بنظر آن والی انتخاب میشوند و معلوم نیست حوزه های خراسان مستقلند و مربوط بایالت نیست و والی مسئول حوزه خودش است یا خیر؟

والی مسئول تمام حوزه های خراسان است همینطور فرضاً ارومیه حاکمش مسئول همان ارومیه است . والی آذربایجان مسئولیتی ندارد یا خیر و بنظر بنده باید حوزه بندیها معین و جدولی ضمیمه شود و انتساباتی که اصل مقصود و منظور ماست محفوظ بماند .

والا آنطوریکه پارلمان میخواهد محفوظ نمی ماند و باید نسبت به تمام نقاط و شهرها و ولایات حدود قرارداد که بالاخره درجه بندی ولایاتی معین باشد .

معاون وزارت داخله - حوزه بندی موضوع در تشکیلات اداری مملکت هست و بطور عموم تقسیم بندی می شود که حوزه های اداری مملکت از نقطه نظر کشوری از چه قرار است حوزه بندی نظام هم البته علیحده است ولی از نقطه نظر سجل احوال یعنی چه .

راست است حوزه بندی اداری که نقشه اش را در دست داریم باید بشود یک کار خوبی هم هست و خیلی هم مهم است وقتی که حوزه بندی اداری شد آنوقت هر یک از شعب اداری کشوری مربوط بان قسمت میشود چه احضاریه و چه غیر آنها بنابراین بنده اینجا در قانون سجل احوال موضوعی برایش نمی بینم .

رئیس - رأی میگیریم باین ماده الحاقیه آقایانی که قابل توجهش میداند بقیام فرمایند .

(عده کمی قیام نمودند)
رئیس - قابل توجه نشد .
ماده یازده میماند برای موقعی که سافر مواد ارجاع شده از کمیسیون برگردد نسبت بدستور پنجشنبه چند فقره تقاضا شده :

اول آقای عماد السلطنه و آقای معتمد السلطنه تقاضا کرده اند که خیر کمیسیون بودجه راجع بمستخدمین بلژیکی کمزگی جزء دستورشود .

رئیس - آقای مشار اعظم .
مشار اعظم - بنده مخالفم .
رئیس - آقای حاج میرزا مهدی الوهاب

حاج میرزا عبدالوهاب - بنده هم مخالفم .

عماد السلطنه - اجازه میفرمائید توضیح بدهم .
رئیس - بعد .
آقای آقا شیخ جلال و آقای همام - السلطان و آقای روحی تقاضا کرده اند که قانون نظام اجباری جزء دستورشود .

(بعضی از نمایندگان - صحیح است)
آقای اعتبار الدوله هم تقاضا کرده اند که قانون استخدام کشوری جزء دستورشود .
آقای عماد السلطنه -

(اجازه)
عماد السلطنه - پیشنهادی که ما راجع بدوازده نفر مستخدمین بلژیکی گذر کردیم برای بعضی از آقایان اشتباه حاصل شده است و تصور فرموده اند راپورت راجع بملیتراست در صورتیکه اینطور نیست .

ایک چیز تازه و خرج جدیدی نیست یک اشکالی در نتیجه سهوی که وزیر مالیه در دوره چهارم کرده است و در جواب آقای ارباب کیخسرو یک جوابی داده است حاصل شده و این مسئله وضعیت داخلی مستخدمین بلژیکی را از حال طبیعی و عدالت خارج کرده باین جهت یک پیشنهادی بمجلس تقدیم کرده اند و در هم آمده و تصویب شده و راپورت آن مدت است تنظیم شده و برای اصلاح وضعیت آنها لازمست زودتر تکلیفش در مجلس معین شود .

رئیس - آقایانی که این تقاضا را تصویب میکنند قیام فرمایند
(اغلب قیام نمودند)
رئیس - تصویب شد . قانون بلدییه و راه بندر جز هم باین تقاضا ضمیمه شده است .

رأی میگیریم بقانون نظام اجباری آقایانی که تصویب میکنند جزء دستور روز پنجشنبه شود قیام فرمایند
(اکثر نمایندگان قیام نمودند)
رئیس - تصویب شد . چون فردا روز عید است و باید برای عرض تبریک حضور والا حضرت اقدس شرفیاب شد اجازه میفرمائید شش نفر بقرعه معین شوند .

جمعی از نمایندگان - صحیح است
(در این موقع آقای معظم السلطان استقرا بعمل آورده آقایان مفسله ذیل معین شدند)

آقای شیخ العرافین زاده - آقای حاج میرزا عبدالوهاب - آقای عدل الملک - آقای سردار فاخر - آقای رئیس التجار - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - چون بنده فردا کار دارم خوبست عوض بنده دیگری را معین کنند

(مجدداً استقرا بعمل آمده آقای امیر اعلم معین شدند)

رئیس - جلسه ختم میشود
(مجلس نیم ساعت بعد از ظهر ختم شد)
رئیس مجلس شورای ملی
مؤتمن الملک
مشی علی اقبال الامالک
مشی معظم السلطان

جلسه ۱۴۰
صورت مشروح مجلس
یوم پنجشنبه بیست و دوم
حوت یکم هزار و سیصد و
سه مطابق شانزدهم شعبان
المعظم یکم هزار و سیصد و
چهل و سه

مجلس دو ساعت و سه ربع قبل از ظهر بریاست آقای مؤتمن الملک تشکیل گردید
(صورت مجلس یوم سه شنبه بیستم حوت را آقای میرزا جواد خان قرائت نمودند)

رئیس - آقای غلامحسین میرزا
(اجازه)
غلامحسین میرزا - بنده از حضور ریاست استعجازه کرده بودم

رئیس - باید از کمیسیون تحقیق شود به بنیم برای چه اجازه نداده است .
آقای حائری زاده
(اجازه)

حائری زاده - قبل از شروع بدستور عرض مختصری داشتم .
رئیس - آقای نظام التولیه
(اجازه)

نظام التولیه - قبل از دستور عرض دارم .
رئیس - آقای حاج میرزا عبدالوهاب
(اجازه)

حاج میرزا عبدالوهاب - بنده هم قبل از دستور عرض دارم .
رئیس - صورت مجلس مخالفی ندارد یا نه؟

جمعی از نمایندگان - خیر
رئیس آقای حائری زاده
(اجازه)

حائری زاده - در این چند روز تلگرافاتی راجع بعوارض جدیدی که تحمیل بر بعضی اصناف میشود رسیده است و چون یزد یک شهر صنعتگری است از آنجا بیشتر شکایت می کنند .

مثلاً صنایع ابریشم باغ باد باغ شکایت می کنند که یک مالیات هائی از آنها مطالبه میکنند بوزارت مالیه مراجعه شد وزارت مالیه عنوان می کند که بعضی از اصناف بکلی از بین رفته اند مادرعوض باید از بعضی دیگر بگیریم که جبران بشود .

من هر چه فکر کردم فلسفه برای این موضوع پیدا نکردم
اولا دولت مالیات را بی اجازه مجلس

شورای ملی حق ندارد بر مردم تحمیل کند و از جایی مطالبه کند .
(بعضی از نمایندگان - صحیح است)
بعلاوه مملکت ما چهار تا صنعت قدیمی دارد که تقریباً دارد از بین میرود و اگر به آنها هم بخواهند مالیات تحمیل کنند بکلی از بین میرود

در مجلس چهارم آقایان یک قانونی گذراندند که مستخدمین دولت لباس وطنی بپوشند تا از این راه تشویق و ترویج از امتعه وطنی کرده باشند که لا اقل حالا که کارخانجات حسابی نداریم همان کارخانجات دستی مان از بین نرود و در جریان باشد

و حالا اگر بنا باشد از این هاهم يك عوارضی مطالبه کنند اسباب بیاس و نومیدیشان می شود و این دو سه صنعت هم از بین می رود .

(صحیح است)
مثلاً ما مورین مالیه در یزد فشار آورده اند و يك مالیات جدیدی می خواهند .
نجات - اسم ببرید .

حائری زاده - مثلاً بعنوان اینکه صنایع چادر باف که سابق چادر می یافتند (و حالا دیگر از اروپا می آورند و این صنعت بکلی از بین رفته است) مالیاتش را چون کسی نیست بدهد و این صنایع از بین رفته از فلان صنایع دیگر که نساجی می کنند مطالبه میکنند یا صنایع ابریشم باف در قدیم این صنایع مالیاتی مس داده است .

حالا که این صنایع از بین رفته اند آمده اند و از صنایع دیگر مطالبه می کنند .
یک روز هم خیال می کنم نماینده کلیه

هائین موضوع را در مجلس صحبت کرده قرار شد بوزارت مالیه تذکره داده شود نمی دانم بعد از آن تذکره بوده است که متعرض نساجها شده اند یا قبل از آن در هر صورت یک عده کثیری از آنها در تلگرافخانه متعصن هستند و شکایت می کنند که این عوارض را بوزارت مالیه مطالبه می کنند .

در صورتی که مجلس در موضوع اقتصادیات خیلی توجه دارد .
کمیسیون هم برای این کار انتخاب کرده است باین ترتیب اگر بنا باشد چهار پنج نفری که حالا دستشان بیک کاری بند است آنها را هم بخواهند از کاربری کارشان بکنند و یک عوارضی بر آنها تحمیل کنند صحیح نیست .

بنده استدعا می کنم از طرف مجلس بدولت تذکره داده شود که این تحمیلاتی را که در سینه حاضر در ولایات خیال کرده اند برای جبران کسورات خود بکنند موقوف کنند و یک لوایعی برای خرج و تعدیل این قبیل مالیاتها بیاورند بمجلس .
مالیات ارضی يك لایحه است که الان

در مجلس مطرح است و امیدوارم در این دوره تصویب شود. همین طور هم دوات مالیات های صنعتی را بیک مور صحیحی در پیار و بیارورد بمجلس تا مردم راحت شوند.

بعضی از نمایندگان صحیح است رئیس آقای نظام التولیه (اجازه)

نظام التولیه - جراند خراسان شرحی از عملیات بعضی از خوانین قوچان نوشته اند که حقیقتاً به افسانه شبیه تر است. والا تصور نمی شود کرد که بتوان در دوره مشروطیت همچو عملیاتی را در یک محل هائی کرد.

بنده ابتدائاً عین آن شرحی که در روزنامه نوشته شده بعرض آقایان می رسانم و عرض می کنم که هلت وقوع اینطور قضایا چیست.

در ضمن اخبار قوچان می نویسد: چندی قبل ولی خان قهرمانلو ملقب بضرغام السلطان بمعیت حاج محمد حسین رستم آبادی و چند نفر سوار بکلانه سیاه رشت وارد می شوند.

بخان مزبور خبر می دهند شیخ براتعلی نامی که بعضی او بوده در آن قلعه است دو نفر سوار بسراخ او رفته حاضر می نمایند. پس از فحاشی و هتاکی زیاد نسبت باواز فریه قز بوده حرکت و بسمت رستم آباد رهسار می گردد بدو نفر سوار مزبور حکم می کند که شیخ را متعاقب او برستم آباد می برند سواران باید بدستور از باب خودشان پس از خروج از قلعه گردن شیخ را با ریسمان به دم اسپ بسته مشغول تاخت و تاز می شوند.

مسافت بین دو قریه را که قریب دو فرسخ بوده باین حال طی مینمایند بین راه چند مرتبه شیخ بیچاره ضمه نموده روی زمین می افتد مأمورین قسی القلب بوسیله درفش و جوال دوز (که حسب معمول نوکر های این خان برای همین مواقع با خود دارند) او را از روی زمین حرکت داده و باز بنای اسپ تازی بحال مذکور می گذارند.

تا اینکه بقریه رستم آباد برسند درب قلعه اسپطری بوده یراز گل و لجن قریب بیست مرتبه بیچاره رامیان اسپطرخانداخته بیرون می آورند و در فواصل آن کتک زیادی میزنند و در آخر هم لباس های او را گند از سر تا پای آن را بگل سیاه گرفته باین هیئت پیش خان مذکور می برند آن مجسمه شقاوت.

تانیاً بنای فحاشی و هتاکی گذارده و امر بحبس و زجر او می نمایند پس از مدتی بحبس و آزار برادر حاج سابق اند کر رسیده و بحال او رقت می نماید و بوساطت او خان از سرقت و زجر او می گذرد تا اینکه کسان او از قریه مایوان مسبوق شده می آیند و جسد نیم مرده شیخ را روی الاغ انداخته

بخانه اش می برند. پس از چند روز که فی الجمله رمقی پیدا نموده و تخفیفی در جراحت بدن او پیدا می شود برای اظهار شکایت بشهر می آید و بمقامات عالیله اظهار مظلومیت و دادخواهی می نماید.

تا کنون چندین مرتبه حکم از مرکز برای رسیدگی بشکایت شیخ و رفع ظلم اوصادر و بملاحظاتی تمام مسکوت عنده مانده و شیخ بیچاره در کوچه های قوچان ویلان و سرگردان مانده است. حقیقتاً این قسم پیش آمد هادر شهر هائی که مدعی العموم دارد خیلی عجیب است که تعقیب نمی شود و هر کاری که دلشان میخواهد می کنند.

در صورتی که مشهد مدعی العموم دارد برای رسیدگی باین طور قضایا که اگر مدعی خصوصی نداشته باشد مدعی عمومی باید خودش تعقیب کند.

متأسفانه مدعی العموم مشهد هیچوقت در این قبیل قضایا دخالت نمی کند اینک بستیگی مخصوص بیک عضو مهم مرکز دارد و تقریباً می توان گفت که مدعی العمومی مشهد تیول شده است و چندین سال است که ابداً تغییر نمی کند و البته اگر مدعی العموم تعقیب بکنند ابداً ممکن نیست این قضایا روی بدهد مدتی این شخص بیچاره در آنجا ویلان و سرگردان مانده است و بهیچوجه تعقیب نشده.

بنابراین خواستم قضایا را بعرض آقایان برسانم و از طرف مجلس مقدس شورای ملی بدولت تذکر داده شود که حقیقتاً چرا باید در یک ولایاتی در زمان مشروطیت یک حرکاتی بکنند که اینطور رقت آور باشد.

رئیس - آقای حاج میرزا عبدالوهاب (اجازه)

حاج میرزا عبدالوهاب - بنده می خواستم تقاضا کنم که مدت ها است دو فقره سؤال از وزارت مالیه کرده ام تقریباً شش هفت ماه است و هنوز حاضر نشده اند جواب بدهند و همین حاضر نشدنشان باعث شده است که هر دوره یک مالیات جدیدی بر اهالی همدان تحمیل می شود استدعا می کنم مقرر فرمائید که زودتر بیایند و جواب سؤالات بنده را بدهند و جلو گیری هم از این خلاف قانونها بکنند.

رئیس - تأکید می شود بعضی از نمایندگان - وارد دستور بشویم

رئیس - خیر کمیسیون بودجه راجع بدوا زده نفر مستخدمین بلژیکی مطرح است در کلیات مخالفی نیست؟

حاج میرزا عبدالوهاب - بنده مخالفم. رئیس - بفرمائید حاج میرزا عبدالوهاب - در این

لایحه نوشته شده که بیست و هفت هزار و هشتصد خورده تومان علاوه باین مستخدمین داده شود. علاوه منزل هم داده شود البته کسی منکر خدمات مستخدمین بلژیکی نیست.

ولی يك مملکتی که این قدر بی پول است این قدر بذل و بخشش را بنده سزاوار نمی دانم باید اول تحصیل پولش را کرد بعد بذل و بخشش کرد تا محتاج بیک قره تحصیل طاقت فرسا بمردم بشویم بنده این کار را سزاوار نمی دانم از این جهت مخالف هستم.

رئیس - آقای آقا سید یعقوب (اجازه)

آقا سید یعقوب - بنده هم مخالفم. عماد السلطنه مخبر کمیسیون بودجه - اینکه آقا فرمودند بیست و هفت هزار تومان و کسری در این لایحه نوشته شده است ولی در همین لایحه هم نوشته شده است که کلیه این مبلغ در بودجه سنه ۱۳۰۲ و ۱۳۰۳ منظور شده و بهیچوجه موجب هیچگونه اضافه مخارجی نیست.

اول بنده باید تاریخچه این مسئله را عرض کنم چنانچه یر پروزهم عرض کردم این در نتیجه یک سهوی است که در نوزدهم جوزای ۱۳۰۱ در مجلس شورای ملی واقع شده است در موقعی که لایحه دولت راجع بدوا زده نفر بلژیکی مطرح بوده است وقتی میخواستند رأی بگیرند

آقای ارباب کیخسرو از وزیر مالیه وقت توضیح میخواستند از صورت مجلس هست) که این کنترات سابقشن تاریخ است ایشان جواب میدهند از تاریخ تصویب در صورتی که از تاریخ تصویب نبوده است و از تاریخ انقضای کنترات سابقشان بوده است و اگر در تاریخ تصویب بنا بود معمول شود.

همانطور که در این لایحه هم عرض شده است مستلزم این بود که بکمه از بلژیکیها بدون استعناق از حقوق کنتراتی شان علاوه دریافت کنند و یک عمده دیگر بدون جهت از حقوق حقه خودشان کمتر دریافت کنند.

برای این مسئله دولت ناچار بود به مجلس مراجعه کند که رفع این اشتباه بشود.

در آنوقت که مجلس نبود بندهم که این لایحه را بمجلس تقدیم کردند مدتی در کمیسیون طول کشید چون لازم بود توضیحاتی از رئیس کل گمرکات در این باب خواسته شود در رئیس کل گمرکات هم بمسافرت رفته بود

بعد از آن که از مسافرت برگشت به کمیسیون آمد و توضیحاتی داد معلوم شد که هیچگونه اضافه مخارجی نیست و همان

است که در بودجه سنه سیصد و دویست و صد و سه تصویب شده است این بود که راپورتش تقدیم مجلس شد همین طور هم در راپورت کمیسیون ذکر شده و از تصویب مجلس هم گذشته است. بعضی از نمایندگان مذاکرات کافی است.

(بعضی گفتند کافی نیست) رئیس - آقایانی که مذاکرات را کافی میدانند قیام فرمایند.

(عده قیام نمودند) رئیس معلوم میشود کافی است. آقای آقا سید یعقوب.

آقا سید یعقوب - راجع بفرمایش آقای عماد السلطنه -

اولا این را عرض کنم که راجع به اساس مالیه سخت است صحبت کردنش در مجلس برای اینکه مخبر کمیسیون بودجه آقای عماد السلطنه است که بنظر بی رحمتی حمله میکند و بنده نمیتوانم به ایشان اعتراضی کنم خودشان تصدیق می کنند که این مال سیصد و دویست و سه است و مال سابق نیست

یعنی در بودجه هزار و سیصد و دویست منظور شده پس معلوم می شود که این يك اضافه مخارجی است که آورده در بودجه بنده و آقای حاج میرزا عبدالوهاب

با این اضافه مخالف هستیم چون همانطور که در سابق هم بنده عرض کرده ام اگر سابقاً آنها کنترات داشته اند که مطابق آن خدمتشان حقوق به آنها میدهند و اگر يك خدمت جدیدی بآنها رجوع کرده اند و مستوجب نصیحت جدیدی هستند که خوب است آرا هم آقای مخبر بفرمایند که چون يك خدمت دیگری بآنها رجوع شده در مقابل این خدمت این نعمت را هم باید بآنها داد

والا در صورتی که کنترانشان در سابق تصویب شده و دارای يك حقوقی بوده اند دیگر این اضافه برای چیست و همانطور که خودتان هم فرمودید در بودجه هزار و سیصد و دو و سه هم تصویب شده است در هر صورت مخالفت بنده و آقایان دیگر از این نقطه نظر است که این زیادتی برای چیست و چه خدمتی کرده اند که این اضافه بایستی منظور شود و در واقع توضیح این مسئله را میخواهم.

مخبر - اولاً بنده هیچوقت حمله و تعرض نکرده ام که ایشان فرمودند حمله و تعرض میکنند و این فرمایش ایشان مورد ندارد. اما اینکه فرمودند چرا در بودجه ۱۳۰۲ و ۱۳۰۳ ذکر شده؟ جایش همانجا است چون در سنه ۱۳۰۱ کنترات اینها

اما يك جاهانی كه عمارات دولتی ندارد رئیس كرك وقتی بآنجا می رود البته منزل می خواهد و این منزل را البته باید دولت بدهد.

این حرف مشروع و حسابی است منتهی کمیسیون بودجه مقدار مبلغش را هم معین کرده است كه از پنجاه تومان كرایه خانه و اتانیه تجاوز نکند یعنی از بیست و پنج تومان الی پنجاه تومان و این قبیل دقت ها در يك کمیسیونی كه هجده نفر هستند و شاید در آنجا هم مجال رسیدگی و تحقیق و تدقیق بیش از مجلس شورای ملی باشد و تصور هم نمیکنم ماها میل نداشته باشیم چیزی را بدون جهت و سبب بیاوریم از تصویب مجلس بگذرانیم یا چیزی هائی بگوئیم كه خلاف واقع باشد

بعضی از نمایندگان - مذاكرات كافی است

رئیس - آقای طهرانی - (اجازه)

آقا شیخ محمد علی طبرانی - بنده با این ماده مواده بعد در دو مخالفم و فلسفه مخالفتم دو امر است يك امر این است كه این اصول غرب نوازی كه در مملكت ما پیش آمده است يك مقدمه ای است برای اینکه يكده زیادی مستخدم كه ما از خارجه آوردیم وقتی كه دیدند ما يك موضوعی را برای یکی گذرانند این فتح باب می شود و يك راهی پیدا میکنند

مستخدمین غیر بلژیکی هم از هر ملتی كه باشند آنها هم همین تقاضا دارند تا بیا مگر مستخدمین خارجه همه خائن بودند كه مستخدمین بلژیکی حتماً باید برایشان خانه تهیه شود ؟

مستخدمین ایرانی را هم كه از هر كز ما موریت میدهند برونه بيك جائی حقوقشان را هم نمی دهند كه برونه بمل برسد چه فرق میکند اگر بنا بخدمت است آخر ما مستخدمین ایرانی كم داریم و باید برای آنها هم همین وجه منظور نظر باشد.

ثانیاً عیبی كه بیدامی كند اینست كه سی نفر ملیت های دیگر در این مملكت هستند كه مستخدمین ایرانند آنها هم فردا تقاضا می کنند كه چطور شما به بلژیکی ها خانه داده اید باید ما هم بدهید

چطور با آنها اضافه داده اید ما هم باید بدهید

آخر ایرانی ها چه فرق با آنها دارند كه باید كرسنه بمانند؟

شش ماه بشش ماه حقوق بگیرند معو شدند؟

ولی مستخدمین خارجه علاوه بر حقوق باید برایشان يك كرایه خانه هم تصویب كقیم.

وزیر مالیه - آقای تهرانی توجه

بفرمائید اینکه ما اینها را ككثرات كردیم برای يك مصالحتهائی بود

والا البته هیچوقت مستخدمین خارجه نمی آوردیم و امیدوارم كه در يك مدت قلیلی رفع احتیاجاتمان از مستخدمین خارجه بشود

اما مادامی كه باید آنهارا نگاه - داری كرد

البته يك نفر كه از خارجه می آید غیر از مردم این مملكت است و با مستخدمین خودمان مطابق قانون استخدامی كه شما تصویب کرده اید رفتار نمیكنیم آنها هم راضی هستند و باید هم راضی باشند ولی خارجه ها را كه می آوریم باید وسایل كه را احتیاجاتشان را فراهم كنیم

رئیس - آقای حاج میرزا عبدالوهاب (اجازه)

حاج میرزا عبدالوهاب - بنده فرمایشات آقای وزیر مالیه را تصدیق میکنم ولی آن روزی كه می آیند ككثرات میشوند تمام این جزئیات لازم منظور شده است

برای خانه شان و در شكه شان تمام اینها منظور شده است

دیگر هم روزی كه بیرونه بیاورند با این وضع بودجه مملكت ایران بنده صلاح نمیدانم حالا اگر اكثريت آقایان صلاح می دانند بنده مربوط نیست و با این كسر بودجه بیست و هفت هزار تومان بعنوان اندامیه و چه وجه این حرفها را بنده مقتضی بودجه حاضر نمیدانم

مخبر - برای آقایك اشتباهی حاصل شده است

اینها را كه ككثرات کرده اند برای تهران ككثرات کرده اند و قرار شده است كه برونه بندرجز یا بوشهر و البته وقتی كه میروند بیندرجزيك منزلی می خواهند و این اشكالی ندارد

رئیس - آقای مدرس پیشنهاد کرده اند از دستور خارجه شود

مدرس - اگرچه بنظر اینطور می آید كه بشخص بنده بر بغور و ولی من از بین مستخدمین خارجه عقیده به بلژیکی ها دارم

عقیده شخصیم این است چون ده دوازده سال است كه در این شهر هستم و آنچه بمن خبر رسیده است و تحقیق کرده ام اینها صادقانه با این مملكت خدمت كرده اند

ولی این لایحه چون با ذهن ما مسبوق نیست توی ذهن بعضی ها میزند آنها هم حق دارند لهذا تقاضا كردم از دستور امروز خارجه شود و در خارجه در اطراف آن مطالعه بشود یا اینها قانع بشوند با آنها

من مستخدمین بلژیکی را بهترین

اند لهذا اگر آقایان صلاح میدانند باشد بعد در اطرافش مطالعه بشود آقایان قانع بشوند بعد باید به مجلس

رئیس - آقای تدین (اجازه)

تدین - این راپورت کمیسیون تقریباً در بیست و دو م رجب طبع شده و توزیع هم شده و در جلسه گذشته هم تقاضا شد كه جزو دستور امروز شود

بنده تصور میکنم آقایانی كه تفسیراً یا اثباتاً قانع شده اند با این راپورت كه کرده اند و با اینکه آقای مدرس تصدیق میفرمایند خدمات صادقانه مستخدمین بلژیکی را و تصور میکنم سایر آقایان هم در این باب هم عقیده باشند بنده تصور میکنم زیاد در این باب صحبتی نخواهد شد

مگر اینکه موضوع مكرر شود برای اینکه آقایانی كه مخالف بودند دلائل خودشان را اقامه كردند و موافقین هم توضیحات خودشان را دادند و چیزی هم كه قاطع است رای است

حالا امروز از دستور خارجه بشود در خارجه تبادل نظر اشود نمی دانم عملی خواهد بود یا نه

مگر اینکه آقای مدرس پیشنهادشان را اصلاح بفرمایند كه برای جلسه بعد باشد بعد رای بگیرند

مدرس - قبول می كنم

رئیس - آقایانی كه این تقاضا را تصویب می کنند قیام فرمایند

يك نفر از نمایندگان - با اصلاح (عده كمی برخاستند)

رئیس - تصویب نشد

نصرت الدوله - اجازه میفرمائید آقای مدرس خودشان تقاضای اصلاح کرده اند

رئیس - اصلاحی ببندم رسید

نصرت الدوله - بنده پیشنهاد می كنم (پیشنهادی تقديم نمودند)

پیشنهاد آقای نصرت الدوله بشرح ذیل قرائت شد)

تقاضایم بشود كه لایحه امروز از دستور خارج و در جلسه آتی جزو دستور شود

رئیس - توضیحی دارید آقای نصرت الدوله

نصرت الدوله - خیر توضیحی ندارم

رئیس - آقایانی كه این تقاضا را تصویب می کنند قیام فرمایند

(اكثر قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد

قانون سربازگیری عمومی مطرح است

مذاكرات راجع بكلیات است

آقای دامغانی (اجازه)

دامغانی - بنده در کلیات عرض ندارم

رئیس - آقای یاسانی (اجازه)

یاسانی - موافقم

رئیس - آقای كازرونی (اجازه)

كازرونی - قانون كه وضع می شود نباید از نقطه نظر حسن ظن با سوسولان باشد اشخاص باشند بنده عقیده دارم كه با سایر عقیده خودم را اظهار كنم

مثلا آقای مدرس (كه مقام بنده نیست) با ایشان معلوم و مسلم است) با این قانون موافقت بنده اگر بنا باشد به تبعیت ایشان عقیده خودم را گمان كنم عقیده ام است كه يك نوع خیانتی عقیده خودم کرده باشم قانون فرج ذواته خوبست بهتر است از این آن - لیكن بایستی قبل از وضع قانون زمین را ملاحظه كرد زمین قواین اخلاق و احوال و اوضاع عمومی مملكت است اگر يك قانونی وضع شد در صورتیکه زمین حاضر نداشته باشد یعنی اخلاق عادات اطوار و وضعیت موافق با آن قانون نباشد هر چند آن قانون خوب باشد بنده تصور میکنم اثرش چندان خوب نباشد

ما قوانین در مملكت خیار وضع كردیم حالا بعضی اش اجرا نشد بعضی اش نشده بعضی خوب اجرا شده بعضی بد

بطور کلی ما بایستی قبل از آنكه قانون وضع زمینها را در نظر بگیریم بضرر دولت مآلا و بضرر مردم حالا تا نشود

نوشتن قانون سهل است و اشكالی ندارد لیكن همانطوری كه عرض كردم قبل باید زمینها را تهیه كرد

بنده عقیده ام این است كه ما بایستی اولاً در نظر بگیریم كه يك اشخاصی كه بعنوان سربازی وارد می كنیم پس از اینکه خارج می شوند متخلف بيك اخلاقی باشند كه برای خودشان وهم برای جامعه مفید باشد اگر این را قبلاً در نظر گرفتیم و تأمین كردیم

البته بنده موافق هستم روح مملكت بسته با اخلاق مردم مملكت است اگر اخلاق عمومی رو به فساد رفت مملكت بطرف فساد می رود قبل از همه چیز باید این مسئله را تأمین كرد مطمئن و خاطر جمع شد بعد قانون وضع كرد در هر صورت بنده عقیده ام این است برای امروز كه يك عده زیادی از مردم در مركز و چه در ولایات و چه در فرام بیکارند و بالعكس يك عده از مردم بالطبع دارای مشاغلند یا كاسب یا تاجر یا زارع یا حمالند و بالاخره مصدق و مبادی امور جامعه هستند در اقلیت هستند و اكثریت مردم بیکار هستند بنام

این بایستی بیکار هارا زیر اسلحه آورده كار دارها را ولی بطور عمومی اشخاصی كه دارای مشاغل و كازند مجبور باشند زیر اسلحه بیایند و بالعكس مردم زیر اسلحه نروند خوب نیست و بنده معتقدم بمقتضای حال امر و زوی مملكت ما كه يك فقر عمومی در مملكت حاكمه ما است نظام باید در طلب داشته باشد و بنده عقیده بنظام داوطلب دارم نه اجباری

(همه هم بین نمایندگان - صدای زنگ رئیس)

كاررونی - بنده عقیده ام این است كه باید نظام داوطلب باشد زیرا نتیجه اش این می شود مردم بیکاری كه حاضرند منحصراً برای يك لقمه نان يك مشغول بایستی برای خودشان تحصیل نمایند مشاغل كار می شوند و بالعكس اشخاصی كه دارای مشغول و كار می هستند از مشغول خودشان باز نمی مانند و اگر غیر از این باشد بنده عقیده ام این است همانطوری كه دولت عثمانی نتیجه خوبی نگرفت ما هم نتیجه خوب نخواهیم گرفت

يك قدری دقت كنند بینند این نظام اجباری كه همیشه يك قسمت از مملكت را بحال تراز می لاند از با این و حقیقت امر و زوی آیا هیچ علمه بزرگات و فلاحه اقتصاد تجارت وارد می آورد یا نه ؟؟

زیرا قبل از همه چیز خواهشمندم در نظر بگیریم و رفقاً در نظر بگیرند نظام باید كاملاً بر طبق احكام و قوانین شرع كه يك قانون معین و مشخصی دارد باشد دو مورد دارد باشد یا جهادات یا دفاع

دفاع فرض زمه تمام افراد مردم است بطور وجوب كفاً كه از مالشان و جانشان و تمام حیثیتشان از وطن و دین خودشان دفاع و مدافعه بنمایند و این يك ترتیبی دارد معین

یا این است كه جهادات از روی يك شرایط معین در موقعش باید اشخاص معین زیر اسلحه برونه و بنده با موافق هستم

یا این است كه ما بایستی اگر امروز مقتضی ندیدم كه تمام معنی آن قانون را در موقع عمل بگذاریم ملاحظه كنیم به بینیم بهترین دول عالم چطور معاملاتی كنند ما هم از امور آنها تبعیت كنیم

يكی از دولی كه در امور مملكتی خیلی خوب كار می كند و در مملكت داری قابل است انگلیس است نظام اجباری ندارد

زاین است كه مترقی است و هم متمم هم متقدم است و هم متجدد است و نظام اجباری ندارد

يكی امریكا است كه نظام اجباری ندارد و بالاخره بسیاری از دول متممده است كه نظام اجباری ندارد

دولت عثمانی نظام اجباری داشت لیكن مراجعه كنید ببینید اثراتی كه نظام اجباری برای دولت عثمانی گذاشت چه بود و چه نتیجه گرفتند این است عقاید من

سالار اشكر مخیر کمیسیون نظام - البته آقایان محترم تصدیق می فرمائید كه این قانون يكی از مهمترین قوانینی است كه بمجلس آمده و البته وضعیت روحی يك مملكتی را بلكی تغییر خواهد داد و بلكی قدم بزرگی است بطرف ارتقاء و تجدد و دخول در عداد ملل حیه

رای اینکه ملل حیه مللی هستند كه همیشه از حقوق خود بتوانند دفاع كنند و در رشته دولی محسوب شود كه افراد در حفظ مملكت شركت می كنند

حالا مسائلی را كه آقای كازرونی فرمودند يكی يكی جواب می دهم و آنها را رد می كنم

اولاً ایشان نسبت با اخلاق فرمودند و فرمودند پس از آنكه يك عده داخل شدند باید دید اخلاق آنها چه میشود

در این جا يك دورو تسلسلی است هم باید مشاهده كرد كه برای دخول در نظام چه اشخاصی لازم است و هم باید دید از آنجا با چه اخلاقی بیرون می آید

مسئله دیگری كه آقای كازرونی فرمودند اصول داوطلبی بود كه فرمودند اشخاص بیکار و اشخاصی كه هیچ نمی توانند از هفده معاش خود بر آید آنها برونه و داوطلب در يك عده قشونی باشند

كه برای اخذ يك وجوهائی داوطلب میشوند نه برای خدمت نظامی یا دفاع از مملكت و بالاخره اصول داوطلبی این قانون را متزلزل میکند

برای اینکه در چند سال اخیر بر ما ثابت شد كه چیز بدی است برای اینکه زاندارم را بطور داوطلب میگرد بیکار و قزاق هم داوطلب بود و بالاخره بعد از يك مدتی بترتیب بنتیجه مراجعه شد معایب داوطلب این است اشخاصی كه می روند آنجا و داوطلب میشوند البته اخلاق خوبی ندارند

ولی وقتی كه جامعه مردم برای خدمت سربازی حاضر شدند آن وقت از تمام خوش اخلاق های مملكت و اشخاص صحیح می روند در تحت بیرق دولت و در آنجا مشغول خدمت میشوند و در آنجا البته اخلاقشان از هر حیث بهتر میشود

اولاً تساوی كه از حیث طبقات پیدا میشود یعنی در نظام اجباری طبقات ممتازه و عالی و تنجیر و رعایا تمام در يك مقصد دوش بوش سر میکنند و تربیت میشوند و همه آنها هم دیگر را خواهند ساخت و خواهند دید كه با هم چه تفاوتی دارند و اشخاصی كه از طبقه پایین هستند با معاشرت

طبقات عالیة البته كسب اخلاق بهتری می كنند

از آن طرف اشخاص بالاتر و ناز پرورده در ثروت در آنجا بشقت و زحمتی كه طبقه رنجبر دارند آشنا میشوند اینها كه با هم مزوج شدند از آنها يك جامعه تولید می شود كه حس میکنند مملكت چیست و وطن چیست و بالاخره خودش را در موقعش برای جهاد و دفاع مهیا میکند

و اینکه مخیر فرمودند شرفاً دفاع یا جهاد لازم است چون خود آقای كازرونی جزء مجاهدین بودند می مانند كه اگر کسی قبل از وقت عادت بتفنگ یا توب انداختن نداشته باشد چطور می تواند در مقابل يك عساكر منظمه جهاد كند و همین اصول سربازگیری عمومی اساساً از روی شرع بوده و خود مردم باید بالطبع حاضر شوند

لهذا هم از حیث اخلاق وهم از حیث شرع

بنده تصور میکنم كه بهترین مسائل مسئله نظام اجباری است

حالا آمدم بر سر منافع باید دید كه برای ملت چه مناسمی دارد و برای دولت چه منافعی دارد

آنچه منافع كه راجع بملت بوده منحصراً حالاً ما آمیم بر سر منافع دولت

آقای كازرونی در ضمن بیاناتشان از ژاپون و امریكا صحبت فرمودند كه نظام اجباری ندارند

بنده اگر چه نمیخواهم با آقایان تصدیق بدهم

ولی اگر بتاریخ مراجعه كنند ملاحظه خواهند كرد آنچه كه دولت ژاپون است اگر نظام اجباری نداشت با این درجه ارتقاء و عظمت نمیرسید و در آن مملكت این مسئله كاملاً جاری است

نظام اجباری معناتی كه برای این دولت دارد این است كه ارزان تر تمام می شود و پس از آنكه برای دولت از زمان تمام شد آنوقت يك طبقاتی از جمعیت تولید میشود و بطوری كه در قانون ملاحظه می فرمائید طبقات مقدم و ذخیره تالی و یاسیان

ولی در اصول داوطلبی يك آدمی كه از يك جائی بیاید و معلوم نباشد كه اخلاق او چطور است این شخص چهار پنج سال خدمت میکند و زحمات دولت و مخارج دولت نسبت با این آدم بهتر می رود و در موقع لزوم بدر نمیخورد

ولی با ترتیب نظام اجباری بترتیبی كه تمام ملل دنیا آنرا اتخاذ کرده اند خیلی منافع دارد

حالا متذ كر میشودم كه كی آنرا اتخاذ

كرده اند

اساس این تقاضیه در موقمی بود كه ابلتون بادولت پروس بیچنگید و پس از شكستی كه با آنها در دنیا داد قشون دولت پروس را محدود كردند به هشتاد هزار نفر كه دولت پروس حق نگاهداری بیش از هشتاد هزار نفر نظامی نداشته باشد

آنها این ترتیب را محرمانه اتخاذ كردند كه پس از سه چهار سال كه مجدداً جنگ شروع شد بجای هشتاد هزار نفر سیصد هزار نفر خیر كردند

پس از آن در اغلب ممالك دنیا بجز ممالکی كه مثل امریكا احتیاج زیاد به ریا و كشتی دارند

در سایر ممالك متممده این ترتیب اتخاذ شده است

بجز ممالك مغلوب كه می گویند زیادتر از فلان حد نباید قشون داشته باشند والا مملكت مستغلی كه روی پای خودش می خواهد زندگی كند باید قشون اجباری داشته باشد

باید افرادی تحت سلاح برونه و صرفاً این ترتیب این است كه وقتی ما پنجاه هزار نفر تحت سلاح داشته باشیم

در موقع لزوم با این ترتیب ذخیره داری صد و پنجاه و دو یست هزار نشویم و فعلاً هیچ دولتی نیست كه امروز ترتیب داوطلبی یا طریق دیگری را اتخاذ کرده باشد

فقط دولت انگلیس قبل از جنگ بترتیب داوطلبی بود و این ترتیب برای این بود كه احتیاج او بقشون بری خیلی كم است و مملكتی است بهری و در موقع جنگ بین الملل آقایان مطلع هستند كه قشون اجباری را داخل مملكت خودشان كردند و بواسطه همان قشون اجباری بود كه فتح هم كردند و هم فتح آنها بتأخیر افتاد

زیرا اگر از اول قشون آنها زیاد بود جنگ بین الملل پنج شش سال طول نمی كشید و امروزه دولی كه قشون اجباری نمی گرفتند مجبور شده اند كه برور این ترتیب را عمل كنند

این است كه تصور میکنم از هر حیث این بهترین قانون باشد

در کلیات هم گمان نمی كنم آقایان محترم نظریاتی داشته باشند راجع بمواد هم خود دولت در بعضی مواد يك نظریاتی برای جرح و تعدیل دارد كه ممكن است در ضمن شور آن اصلاحات بعمل آید و بیش از این هم نمیخواهم در کلیات صحبت كنم

عرایض بنده همین بود كه عرض كردم

رئیس الوزرا - بنده بل از آقای سالار اشكر میخواستم عرایضی عرض كنم

ولی فرض نشد .
 و همینطور عرض میکنم که نطق آقای کازرونی هیچ طرف انتظار نبود و جای تأسف بود که در مقابل يك همچو قانونی اظهار مخالفت بشود .
 ولی بطور خلاصه عرض میکنم که این ترتیب ب نتیجه حاضره قابل ادامه نیست و شش ماه شاید بگذرد که نمیتوانیم از روی نتیجه نقرات بگیریم و مملکت هم بی پاسبان نمیشود .
 همین دو اصل را در نظر بگیرند و بش از این هم بنده عرض نمیکنم .
جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است .
 (بعضی گفتند کافی نیست)
رئیس - رأی میگیریم .
 آقایانی که مذاکرات را کافی میدانند قیام فرمایند .
 (اغلب قیام نمودند)
رئیس - معلوم میشود کافی است .
 رأی میگیریم برای دخول رشورمواد .
 آقایانی که تصویب میکنند قیام فرمایند .
 (اغلب برخاستند)
رئیس - تصویب شد . چند دقیقه تنفس داده میشود .
 (در این موقع جلسه برای تنفس تعطیل و پس از نیم ساعت مجدداً تشکیل گردید)
رئیس - ماده اول قرائت میشود .
 (شرح ذیل خوانده شد)
 ماده اول - کلیه اتباع دولت ایران اعم از سکنه شهرها و قصبات و قرا و ایالات بخدمت سر بازی مکلف میباشدند .
رئیس - آقای دامغانی .
 (اجازه)
 دامغانی - ما میخواهیم قشون اجباری شود برای اینکه دولت عده نظامی و پاسبان و ذخیره بقدر احتیاج داشته باشد و البته بنای قانون از بدو اسلام هم همین طور بوده برای اینکه اگر این حکم نظامی بودن و سر باز شدن عدل است تعلق بهمه داشته باشد و اگر ظلم است ظلم بالسویه هم عدل است بعقیده بنده تنها اجباری بودن قشون کافی نیست .
 برای اینکه دولت بتواند احتیاجات خودش را اداره کند بلکه علاوه بر نظام اجباری يك تربیاتی هم باید در ضمن باشد که هر کس شود از خوف و طمع .
 مثلاً سر بازو تا بین را به اندازه حقوق بدهد که کفایت مخارجش را بکند بنابراین باید دولت از بعضی محلها بگردد و بر حقوق سر بازو تا بین بفرزاید تا آنها هم بتوانند امور معاش خود را هم اداره کنند و همچنین جامعه باید از آنها قدر شناسی کند و يك احتراماتی بخصوص برای افراد پست سر بازو تا بین شود تا اینکه این دو قسمت موجب تشویق مردم شود و علاوه بر اینکه اجباری است خود مردم هم يك رغبه

داشته باشند و الا همیشه دولت محتاج میشود فراری را مقب کاند بطوریکه عملاً هم تا بحال دیده نشده و برخلاف احساسات آقای کازرونی بنده معتقدم که خدمت قشونی بزرگترین خدمت است .
 برای اینکه حضرت امیر میفرماید ان الجهاد باب من ابواب الجاه ففتح الاله لغاده اولیایه
 حضرت امیر علیه السلام این قسمت را اختصاص میدهد از برای خواص مردم - نه مردم پست و خیلی شغل بزرگی است و با شرافت ترین کارهاست .
 دیگر اینکه بنده در این ماده معتقدم که باید بین قوا و حکومت يك تناسب باشد و سختی بن علت و معلول معروف است و لازم است .
 یعنی همانطور که قشون باید متعهد - الشکل باشد همانطور باید متعهد الفکر هم باشد .
 متعهد الفکر بودن قشون موقوف بر این است که از کلیه اتباع مملکت سواى ملل متنوعه سر باز گرفته شود برای اینکه ملل ملل متنوعه در امان و تأمین حکومت اسلام هستند و قوای اسلامی عهده دار حفظ ملل متنوعه است و در ممالک اسلامی اسلام بعهد گرفته است که آنها را حفظ کند و حوائج آنها را در مقابل يك مبلغ مالی ادا کند و علاوه بر بجزیه ثابت شده است و در جنگ بین المللی دیده شد .
 وقتی که روح قشون با روح حکومت مخالف بود بفتح حکومت خانه بیدانافت مثلاً قشونی که عثمانیها از ارمنه داشتند بفتح عثمانیها خانه پیدا نکرد .
 خانه پیدا نکرد .
رئیس - بکفوری ملاحظه کنید چرا ملاحظه نمیکند .
 دامغانی - بالاخره بنده معتقدم باینکه حکومت اسلام عهده دار حفظ ملل متنوعه است و بایستی از آنها سر باز نگرفت و در عوض مساعدت مالی بنمایند .
رئیس - آقای آقا سید یعقوب .
 (اجازه)
 آقا سید یعقوب - عرضی ندارم .
رئیس - آقای مدرس -
 (اجازه)
 مدرس - همین قسمتی که آقای رئیس غالباً میفرمودند بعضی مطالب راجع بکلیات را در ماده اول می شود مذاکره کرد من هم چون حالم اقتضا ندارد همیشه میگذازم در ماده اول بعضی عرضها را بر سبیل اقتضا عرض میکنم .
 عقیده من اینست که قشون عمومی را تمام دنیا از اسلام امتناز کردند و آنها را که در تاریخ دیده اند میدانند روز اولی که پیغمبر صلی الله علیه وآله مبعوث شد یکی از احکامی که آورد

ولایت بگریزند .
 آقای کازرونی چون اهل ولایتشان همه بلد هستند .
 چون من دشتی و دشتستان بوده ام دیدم که مردم آن جا همه اسب سواری و تیراندازی را بلد هستند .
 اما ظهرانی ها هیچکدام بلد نیستند باید یاد بگیرند و برای همه هم اسباب زحمت است و از حالا باید شروع کرد تا در ظرف ده یا پانزده سال دیگر که ماهاهم مردم را آن وقت همه این قسمت را بلد باشند و باین قسمت دین لاف اقل عمل بکنند .
 باقی قسمت ها را اگر سامعه میکنند این يك قسمت را بجهت دینشان و مملکت شان و استقلالشان بالاتر بگیریم بجهت بیدار کردنشان خوب است عمل کنند .
 همه اینها حکمت های فوق العاده دارد و اختصاص بیک حکمت و دو حکمت ندارد و در بعضی فرمایشاتی که بعضی از آقایان فرمودند البته بمقتضای مذاقشان فرمودند .
 شاهزاده سلیمان میرزا بودند در سفر شیرین حساب کردیم که مخارج يك فوج قشون داوطلب مامساوی با مخارج ۶ فوج قشون عثمانی بود چون آن روز ما هم داوطلب کار و اهل جنگ بودیم و بدقت حساب کردیم دیدیم که مخارج يك فوج ژاندارم مساوی با مخارج شش فوج قشون عثمانی بود .
 داوطلب معنایش این است که هر چه پول زیاد تربندند می آیند و فراهم کرداش نمیخواهد نمی آید وقتی که ما جنگ نداریم بقدری داوطلب جمع میشود که نهایت ندارد .
 اما اگر صدای شیور بلند شد صبح که رئیس قشون با صاحب منصب بیدار می شود خودش است و اسبش .
 چرا اینطور است؟ برای اینکه داوطلب است .
 این را باید ایرانی ها بدانند که تکلیف بدمی من که وطن را خیلی هم دوست دارم این است که اینطور عمل عمل کنم و وطن پرست هم آن است که بنده عرض می کنم ما میخواهیم مملکتمان و دیمار فوق بشود .
 کاری هم بکنی نداریم اما اگر کسی کار بدارد داشته باشد بتوانیم در نرویم .
 این مقصود اصلی است .
 پس بناء علیهذا اگر آقایان طریق بهتری در نظر داشته باشند ممکن است بفرمایند .
 اما من بس خیال میکنم این طریق خوب طریقی است و این نوایمی را که نوشته (بر نخورد بهیئت دولت) حتی لوایمی را هم کفای می نویسد وقتی که آدم نگاه می کند می بیند که خیلی اشکال دارد .
 لیکن از باب اتفاق میدانم چطور

شده و از دعای کی بوده است . از اقدام کی بود است که این لایحه نوشته شده است و من آن را مطالعه کردم دیدم کم اشکال است و تعجب کردم و گفتم شاید اساتیدی در کار بوده اند که ما آن ها را نمی شناسیم و خیلی مهارت داشته اند از این جهت موافق و گمان می کنم بآن ترتیبی که در نظر است اگر دولت موفق بشود آن ترتیب را اجرا کند خیلی خوب است و آن ترتیب این است جوان هائی که می روند زیر اسلحه دو چیزشان محفوظ باشد .
 یکی صحتشان که خیلی مهم است و یکی هم اخلاقتان و اگر این دو کار را کردیم بهترین قدمی است که از برای مملکت برداشته ایم و این کار بسیار خوب است .
 چه عیب دارد که پسر من زیر اسلحه برود آیا شما هیچ جا عکس و شکل حضرت امیر را دیده اید؟
 بنده گمان می کنم خیلی کم جانی دیده شده است که شکل حضرت امیر باشد و بی شمشیر باشد .
 آخر آنها که شمشیر داشته اند این تعلیم است برای ما که ما هم برداریم پس عیب و عار نیست بلکه فخر است که این کار را بکنیم .
 و البته مجلس شورای ملی و دولت های ما باید مراقبت کامل داشته باشند که اخلاق آنها محفوظ باشد حیثیتشان هم محفوظ باشد .
 البته می روند مشق می کنند و علم پیدای میکنند .
 لیکن ضمناً عرض می کنم که این تکلیف بر مسلمین واجب است چون دیدم بعضی از آقایان نظرشان بر غیر مسلمین هم هست عرض می کنم بر غیر مسلمان واجب نیست .
 لدی الاقتضاء ممکن است دولت آن ها را بخواهند توی سرشان بزنند و آنها را بیاورند اقتضای آن کسی که را که باید توی سرش بزنند و وارد کنند مسلمان است که اگر بتکلیفش عمل نکرد باید اجباراً او را آورد .
 اما غیر مسلمان که تبعه ایران هستند مجبور نخواهند بود دولت لدی الاقتضاء می تواند آنها را استخدام کند .
 اما اگر او حاضر نشود دولت نمی تواند مجبورش کند .
 و این یکی از فلسفه های بزرگی است بجهت مراعات آنها .
 حالا می بینم آقایان دست می زنند بغیالشان برخلاف ترتیب است خیر این فوق عدالت است بلکه خیلی تفضل است که نسبت بما این را احیاء کرده است و نسبت بآنها اجبار نکرده است این است عقیده من بی ش نهادی هم در این زمینه کرده ام .
 پیشنهاد آقای دامغانی
 بنده پیشنهاد میکنم ملل متبوعه از خدمت سر بازی معاف و در عوض مساعدت مالی بر ایشان فرض بشود .
 پیشنهاد آقای مدرس

رئیس الوزرا فرمایشات آقای مدرس روی دواصل بود .
 یکی از نقطه نظر حفظ الصحه و اخلاق . البته آقایان تصدیق خواهند کرد در وضع قشون امروزه این دو نکته خیلی مراعات شده است .
 و علاوه در همین قانون هم قید شده است .
 قسمت دوم راجع بملل متبوعه فرمودند که آنها مجبورند نیستند البته منظور آقای مدرس این است که این افتخار نصیب مسلمان ها باشد و بنده تصدیق می کنم که آنها نباید مجبور باشند .
 ولی در مواقع لزوم باید در خدمت قشون بیایند
 (بعضی از نمایندگان - صحیح است)
 و البته در خدمت های یائین تری که کمتر از صف است داخل می شوند .
 (بعضی از نمایندگان - مذاکرات کافی است)
 (بعضی گفتند کافی نیست)
رئیس رأی میگیریم .
 آقایانی که مذاکرات را کافی میدانند (عده کثیری قیام نمودند)
رئیس - تصویب شد . پیشنهاد ها قرائت می شود .
 (بمضمون ذیل قرائت شد)
پیشنهاد آقای داوود .
 بنده پیشنهاد می کنم ماده ۱ بطریق ذیل اصلاح شود .
 کلیه اتباع دولت ایران اعم از سکنه شهرها و قصبات و قرا و ایالات و ایرانیان مقیم خارجه بخدمت سر بازی مکلف می باشند .
پیشنهاد آقایان حاج سیدالمحققین و طهرانی :
 این جانبان پیشنهاد می نمائیم که پس از لفظ ایالات اضافه شود چه در داخل مملکت باشند و چه در خارج .
پیشنهاد آقای سر کشیک زاده :
 بنده در ماده اول اصلاح ذیل را پیش نهاد می کنم :
 ماده ۱ - کلیه اتباع ذکور - الی آخر
پیشنهاد آقای صدر الاسلام
 نظر باینکه در ماده ۱ بطور عموم کلیه اتباع ایران ذکر شده و در هیچ ماده دیگری طبقه نسوان از این اطلاق و عموم استثناء نشده پیشنهاد می کنم که در ماده اول توضیح داده شود یا در فصل دوم در تحت ۱ ماده زن ها را مستثنی و معاف نمایند .
پیشنهاد آقای دامغانی
 بنده پیشنهاد میکنم ملل متبوعه از خدمت سر بازی معاف و در عوض مساعدت مالی بر ایشان فرض بشود .
پیشنهاد آقای مدرس

روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی
 صفحه ۱۹۱
 دوره پنجم

بنده پیشنهاد میکنم ماده اول بطریق ذیل اصلاح شود :
 کلیه اتباع مسلمان ایران اعم از سکنه شهرها و قصبات و قرا و ایالات بخدمت سر بازی مکلف میباشدند و سایر اتباع لدی الاقتضاء استخدام خواهند شد .
پیشنهاد آقای کی استوان
 ماده اول اینطور نوشته شود :
 کلیه اتباع ایران بخدمت سر بازی مکلف می باشند .
رئیس - ماده دوم :
 (بشرح ذیل قرائت شد)
 ماده ۲ - مدت خدمت سر بازی از سن ۲۱ سالگی شروع شده و در ۴۵ سالگی خاتمه می یابد و این ۲۵ سال سه دوره تقسیم میشود .
 دوره اول خدمت نظامی و مدت آن ۶ سال است دو سال اول تحت سلاح و ۴ سال بعد احتیاط .
 دوره دوم - ذخیره و مدت آن ۱۳ سال است .
 شش سال اول ذخیره می دم و ۷ سال دوم ذخیره تالی .
 دوره سوم - پاسبان و مدت آن شش سال است .
 تبصره - در حوزة ایکه تحریر نفوس و قانون سجد احوال اجراء شود سپس سر باز گیری اجباری شروع خواهد شد .
رئیس - آقای دامغانی (اجازه)
 شریعتمدار دامغانی - در اینجا ابتدای خدمت سر بازی را از ۲۱ سالگی گرفته اند و بعقیده بنده کم است برای اینکه در سن ۲۱ سالگی هنوز بنیه شخصی بطوری قوی نیست که بتواند از عهده وظایف نظامی بر آید و بنده معتقدم که باید ابتدای خدمت را از سن ۲۵ سالگی گرفت ۶ سال دوره خدمت نظامی ۸ سال برای ذخیره و شش سال هم دوره پاسبان باشد .
 تائماً بیکفردی این ماده مجمل است هیچ در اینجا پیش بینی نشده است که بعد از اینکه این قانون تصویب شد اشخاصی که سنشان ۲۵ سال است یا در بین این سنوات واقفند تکلیف اینها چیست اگر اینها بنا باشد سر باز شوند دوره خدمت و ذخیره و پاسبانیشان چندر است؟
 و دیگر در اینجا در تبصره نوشته است (در حوزة که تحریر نفوس و قانون سجد احوال اجراء شود سپس سر باز گیری اجباری شروع خواهد شد)
 البته قانون سجد احوال در تمام مملکت بیکرتیه اجراء خواهد شد و بطور اختلاف اجراء خواهد شد در اینصورت آنجا هائی که شروع نشده و عقب مانده در آن نقاط تکلیف سر باز چه خواهد شد؟
 آیا باز از روی نتیجه قدیم است از روی این قانون؟ خوب است آقای مخبر توضیح

مخبر - اولاً راجع بسن که فرمودید عرض میکنم همان ۲۱ سال است چون در سن این تمام قوا و بدن از حیث رشد در حالت تکمیل است و از نقطه نظر طبی هم در سن ۲۱ سالگی شخص می تواند مواجه با سختی ها و کار های نظامی بشود و يك نکته دیگر هم که باید گفته شود .
 این است که چون خدمت سر بازی را همه مکلفند باید قبل از اینکه يك کاری را پیدا کرده باشند این دین خود را اداء کنند و بعد داخل در مراحل زندگانی خصوصی بشوند و اینکه آقای دامغانی فرمودند این ماده مجمل است و اشخاصی که متجاوز از بیست و يك سال دارند چه خواهد شد؟
 البته این قانون قاطع است و پس از گذشتن این قانون شامل اشخاصی است که ۲۱ سال دارند و آتھائی که ۲۳ و ۲۴ سال دارند از این قانون خارج هستند و البته تصدیق میفرمائید تا خدمت اولیه را نکرده باشند قادر باینکه داخل در احتیاط و ذخیره باشند نخواهند بود .
 مطلب دیگری که فرمودند که آری پس از تحریر نفوس و اجراء سجد احوال تکلیف چه خواهد بود؟
 عرض میکنم در نقاطی که سجد احوال جاری نشده است به همین ترتیب حاضره اجراء خواهد شد .
 و تا این قانون کاملاً اجراء نشود ترتیبات اولیه ملغی نخواهد شد .
رئیس - آقای یاسائی (اجازه)
 یاسائی - توضیحاتی که آقای مخبر دادند را جمع به اعتراضات آقای دامغانی بنده را که متقاعد نکرد بنده هم با ایشان هم عقیده هستم که باید سن سر باز از ۲۵ سالگی باشد و بنده نمیخواهم توضیحاتی در این مسئله بدهم .
 سن سر باز باید از ۲۵ سال شروع شود و اشخاص ۲۱ ساله هنوز اعضاء بدنی شان درست قرص و محکم نشده و نمی شود آنها را بخدمت نظامی واداشت و البته آقایان متوجه نکانی هستند و بیش از این بنده نمی خواهم توضیح بدهم و باز مکرر عرض می کنم که سن ۲۵ سالگی باشد نه از ۲۱ سالگی .
 اعتراض دیگری که آقای دامغانی فرمودند این بود که اشخاصی که سن آنها از ۲۱ سال متجاوز است مثلاً در سن ۲۲ یا ۲۷ هستند تکلیفشان چیست؟
 آیا آنها را بخدمت نظامی می برند یا خیر؟
 مطابق توضیحات آقای مخبر آنها را بخدمت نظامی دعوت نمیکند و این بعقیده من موجب يك فترتی در امور نظامی میشود .

ولی فرض نشد .
 و همینطور عرض میکنم که نطق آقای کازرونی هیچ طرف انتظار نبود و جای تأسف بود که در مقابل يك همچو قانونی اظهار مخالفت بشود .
 ولی بطور خلاصه عرض میکنم که این ترتیب ب نتیجه حاضره قابل ادامه نیست و شش ماه شاید بگذرد که نمیتوانیم از روی نتیجه نقرات بگیریم و مملکت هم بی پاسبان نمیشود .
 همین دو اصل را در نظر بگیرند و بش از این هم بنده عرض نمیکنم .
جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است .
 (بعضی گفتند کافی نیست)
رئیس - رأی میگیریم .
 آقایانی که مذاکرات را کافی میدانند قیام فرمایند .
 (اغلب قیام نمودند)
رئیس - معلوم میشود کافی است .
 رأی میگیریم برای دخول رشورمواد .
 آقایانی که تصویب میکنند قیام فرمایند .
 (اغلب برخاستند)
رئیس - تصویب شد . چند دقیقه تنفس داده میشود .
 (در این موقع جلسه برای تنفس تعطیل و پس از نیم ساعت مجدداً تشکیل گردید)
رئیس - ماده اول قرائت میشود .
 (شرح ذیل خوانده شد)
 ماده اول - کلیه اتباع دولت ایران اعم از سکنه شهرها و قصبات و قرا و ایالات بخدمت سر بازی مکلف میباشدند .
رئیس - آقای دامغانی .
 (اجازه)
 دامغانی - ما میخواهیم قشون اجباری شود برای اینکه دولت عده نظامی و پاسبان و ذخیره بقدر احتیاج داشته باشد و البته بنای قانون از بدو اسلام هم همین طور بوده برای اینکه اگر این حکم نظامی بودن و سر باز شدن عدل است تعلق بهمه داشته باشد و اگر ظلم است ظلم بالسویه هم عدل است بعقیده بنده تنها اجباری بودن قشون کافی نیست .
 برای اینکه دولت بتواند احتیاجات خودش را اداره کند بلکه علاوه بر نظام اجباری يك تربیاتی هم باید در ضمن باشد که هر کس شود از خوف و طمع .
 مثلاً سر بازو تا بین را به اندازه حقوق بدهد که کفایت مخارجش را بکند بنابراین باید دولت از بعضی محلها بگردد و بر حقوق سر بازو تا بین بفرزاید تا آنها هم بتوانند امور معاش خود را هم اداره کنند و همچنین جامعه باید از آنها قدر شناسی کند و يك احتراماتی بخصوص برای افراد پست سر بازو تا بین شود تا اینکه این دو قسمت موجب تشویق مردم شود و علاوه بر اینکه اجباری است خود مردم هم يك رغبه

تدین-ابدانمیشود.
 یاسائی-بنده حالا توضیح می دهم که ببینید میسرود یا نه؟
 مطابق این قانون شما میخواهید اصول نتیجه را انشاء کنید وقتی که انشاء کردید آنوقت موافق این ترتیب باید رفتار کنید فرض بفرمائید سرباز دامغانی که الان سر خدمت است یا نصدوبیست و پنج نفر مشغول خدمت هستند.
 دوره خدمت شان ۳ ساله است. دو سال و نیم گذشته است. شش ماه دیگر مرخص می شوند.
 خوب حالا که مرخص شدند آنوقت شما میخواهید از دامغان مطابق این قانون نظامی بگیریید.
 یعنی از اشخاص ۲۱ ساله آیا اینها بدر فرزند و جنگ میخورند.
 خیر زیرا باید سرباز دوره اش را طی کند و بیرونش کند تا بتواند خدمات نظامی را انجام دهد.
 پس بعقیده بنده این مسئله موجب اختلال میشود و باید پیش بینی کرد و بعقیده بنده باید از اشخاصی که از ۲۰ سال سنشان شروع میشود تا سی سال آنها بدریخده شود شوند تا اینکه بجای افرادی که فعلا مطابق نتیجه حاضر خدمت هستند بتوانند از یک عاشر دیگری کاملا صلاحیت قشونی را دارا باشند تهیه کنند و الا اگر بنا باشد که یک عده اشخاص ۲۱ ساله بیاورند و در نظام کنید بنده نمی دانم چه صورتی پیدا می کند.
 رئیس الوزرا-این تعیین سنی که برای سربازی عمومی شده است حدا کثریست که مطابق قوانین تمام دنیا منظور داشته ایم و در سایر نقاط در مواقع لزوم از ۱۶ سالگی و ۱۷ سالگی و در مواقع عادی از ۱۸ سالگی سرباز میگیرند و ۲۱ سال حدا کثر است و بالاتر از آنها از نقطه نظر نظامی وضعی صلاح نیست.
 جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است.
 رئیس-بیشنهاذ قرائت میشود (بشرح ذیل قرائت شد)
 پیشنهاذ آقای مدبر الملک بنده پیشنهاذ میکنم در ماده دو بجای ۲۱ سال ۲۲ سال نوشته شود.
 پیشنهاذ آقای میرزا آقاخان نظر باینکه دوره تحصیل را تمام نکرده لذا پیشنهاذ میکنم از بیست و پنج سالگی شروع شود.
 پیشنهاذ آقای محمدولی میرزا پیشنهاذ میکنم در ماده ۲ از سن ۲۰ سال باشد.
 پیشنهاذ آقای طهرانی این بنده پیشنهاذ می نمایم که عبارت باین طریق اصلاح شود که پس از تمام شدن بیست سال شش ماه مدت سربازی شروع شود.

الی آخر.
 پیشنهاذ آقای کازرونی بنده پیشنهاذ میکنم ماده دوم اینطور اصلاح شود:
 سربازگیری از سن ۲۰ سالگی شروع میشود. الی آخر
 رئیس-ماده سوم قرائت میشود: (بشرح ذیل قرائت شد)
 ماده ۳- ترتیب احضار هر یک از دوره های سه گانه مذکور در ماده دوم مطابق نظامنامه تجهیزات عمومی وزارت جنگ معین خواهد شد و در مواقعی که تجهیز جزو احضار قسمتی از قشون را ضرورت ایجاد نماید از دوره احتیاط شروع و بیاسبان ختم خواهد شد.
 رئیس- آقای دامغانی (اجازه)
 شریعتمدار دامغانی- عرضی ندارم
 رئیس- آقای یاسائی (اجازه)
 یاسائی- عرضی ندارم
 رئیس- آقای طهرانی (اجازه)
 آقا شیخ محمد علی طهرانی- عرضی ندارم.
 رئیس- آقای دستغیب (اجازه)
 دستغیب- عرضی ندارم
 رئیس- مخالفی ندارم- ماده چهارم (بشرح ذیل خوانده شد)
 ماده ۴- مملکت ایران ۶۷ ناحیه سرباز- گیری مطابق تشکیلات قشونی تقسیم می گردد.
 رئیس- مخالفی دارد؟
 شریعتمدار دامغانی- بنده مخالفم
 رئیس- بفرمائید
 شریعتمدار دامغانی- البته این ۶ ناحیه که در اینجا سرباز گیری فرسوده طوری نیست که سرباز هائی را که در محل میخواهند بگیرند همه را بیاورند در آن ناحیه بایستی مأمورینی داشته باشند که حوزه های جزئی تشکیل بدهند که در همان حوزه های جزء سرباز ها را تهیه کنند و هر کس هم که قرعه بنام او آمد برای سرباز گیری جلب شود و بنده عقیده دارم که باید یک ضمیمه در این ماده باشد که مملکت ایران بشش ناحیه سرباز گیری مطابق تقسیمات قشونی فعلی تقسیم می شود و هر ناحیه نیز بجوزء های جزء تقسیم میگردد.
 مغیر- در این مسئله را که آقا فرمودند یک چیزی است طبیعی برای اینکه در این جا نظامنامه که بمجلس نیورده اند این قانون است و البته یک تیپ های مختلف در قشون هست.
 افواج مختلف گروهان های مختلف.
 در نواحی سرباز گیری و در مرکز

کل البته یک شعبات جزئی هم هست و این مربوط به نظامنامه است و به این جا مربوط نیست.
 جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است.
 رئیس - ماده ه قرائت می شود (بشرح ذیل قرائت شد)
 ماده ۵- افراد قشونی در مراکز حوزه های سرباز گیری خود گرفته خواهند شد.
 رئیس- آقای دامغانی (اجازه)
 شریعتمدار دامغانی- عرضی ندارم
 رئیس- مخالفی ندارم؟ گفته شد خیر-
 ماده ۶ (اینطور خوانده شد)
 ماده ۶- مادامی که احتیاجات قشونی کمتر از میزان افرادیست که به سن سربازی داخل شده اند دولت هر ساله بقدر احتیاجات خود افراد لازم را با اصول قرعه از بین افراد واجد شرایط سربازی انتخاب می نماید و آنهایی که قرعه بنامشان اصابت ننماید تا آخر دوره دوم جز ذخیره محسوب خواهند شد و افراد ذخیره هر دو سال یک ماه برای مشق نظامی حاضر میشوند.
 رئیس- آقای دامغانی (اجازه)
 شریعتمدار دامغانی- این جا تصریح می کند که اگر دولت بقدر احتیاج به قشون نداشت به حکم قرعه یک عده را انتخاب می کنند و یک عده را جزء ذخیره محسوب خواهند داشت.
 البته تصدیق می شود که قرعه هیچ ماطفه ندارد و هیچ مرجعی هم در نظر نمی گیرد ممکن است صد نفر باشند و ده نفر را دولت احتیاج داشته باشد آن وقت قرعه بنام یک ده نفری بیرون بیاید که در نهایت فقر و پریشانی و تأهل باشند بعقیده بنده باید یک زحماتی قائل شد مثلا اول باید دو قسمت کرد زن دارا و عرب ها آنها را که زن دارا هستند مستثنی هستند و بین عرب ها قرعه بکشند بدهم اگر لازم شد بین اولاد دارا و بی اولاد ها یک مر جعی باشد و در ضمن یک تشویقی هم شده باشد باین که مردم ازدواج نمایند مثل حال مرد ها وزن ها بلا تکلیف نباشند و بالاخر قرعه موقعی است که امر مشکل شود و هیچ مرجعاتی هم نباشد ولی در صورتی که یک مرجعی باشد البته باید عمل ترجیح کرد و قرعه آخر- الدواع است.
 مغیر- در این مسئله که آقای دامغانی فرمودند البته موضوع قرعه خیلی قضایا راهل می کند و بالاخر قرعه احتیاجات را تأمین میکند و عمومی هم نخواهد بود چون یک مسئله است که در این ماده اصلاح می شود و نزدیکتر است بانظر آقای دامغانی و آن این است که اشخاصی که قرعه بنام شان اصابت نکرده باشد آزاد هستند و در

سال بعد باید بیابند و قرعه در باره آنها کشند و در جهت نظر به آقا هم تأمین خواهند شد.
 جمعی از نمایندگان- مذاکرات کافی است.
 رئیس- پیشنهاذها قرائت می شود (بمضمون ذیل خوانده شد)
 پیشنهاذ آقای مدرس بنده پیشنهاذ می کنم ماده ششم بطریق ذیل اصلاح شود:
 مادامی که احتیاجات قشونی کمتر از میزان افرادیست که به سن سربازی داخل شده اند دولت هر ساله بقدر احتیاجات خود افراد لازم را در صورتی که از معاینه آنها بقدر لزوم و اطلب کلا یا بعضاً حاضر بخدمت نشوند الی آخر.
 مدرس- اجازه می فرمائید توضیح بدهم.
 رئیس- حالا شور اول است پیشنهاذها قرائت میشود و می رود در کمیسیون توضیح در شور دوم است.
 پیشنهاذ آقای ضیاء الملک بنده پیشنهاذ میکنم ماده ۶ اینطور اصلاح شود.
 بعد از هر دو سال سه ماه برای مشق نظامی حاضر می شوند.
 رئیس- ماده ۷ (بشرح ذیل قرائت شد)
 ماده ۷- در تمام مملکت ایران بموجب تصمیم هیئت وزراء و صدور فرمان های یونی از یازدهم میزان هر سال تا آخر عقرب همان سال عمل سرباز گیری شروع و خاتمه خواهد یافت.
 رئیس- آقای دامغانی (اجازه)
 شریعتمدار دامغانی- البته همه آقایان تصدیق میفرمایند که از یازدهم میزان تا عقرب ابتدای سال فلاحتی و موقع زراعت است و باید مواد اولیه زندگانی در آن موقع تأمین شود شروع سرباز گیری از پنزدهم میزان تا یازدهم عقرب تصور می کنیم لطمه بزرگی به اصول فلاحت وارد آورد زیرا این سربازی داوطلبی نیست و اجباریست و البته مردم وزارت عین و رعایا هم از این مسئله کراهت دارند و بین ارباب و مالکین و تنزل پیدا می شود مالکین نمی دانند تکلیفشان چیست و رعیت آنها کیست و زارعین هم همین طور بلا تکلیف و بالاخره نتیجه این میشود که از اول میزان که موقع زراعت و بذر کاری است تا اول عقرب امور زراعتی معطل بماند باین جهت بنده معتقدم قبل از این موقع یعنی از یازدهم اسد تا یازدهم سنبله سرباز گیری شروع شود و خاتمه پیدا کند.
 رئیس - آقای آقا سید یعقوب (اجازه)
 آقا سید یعقوب - بنده خیلی تعجب کردم از فرمایش آقای دامغانی و خواستم به آقای

دامغانی عرض کنم که اگر شما میخواهید لافلاظ ملاحظه رعایا را بکنید پس نهاد کنید از اول جندی این کار را بکنند زیرا موقع زمستانست رعایا کار ندارند و توی خانه شان نشسته اند نه این که اسد را که وقت کار و زحمت و تحصیل معیشت است بفرمائید پس معلوم میشود که این نکته را در نظر نگرفته اند حالا آن چیزی را که دولت پیش نهاد کرده است بنده موافقم چرا؟ برای اینکه خرمن تأمین آن چه باشد دست آمده است و خودتان می دانید که سنبله موقع نم کاشتن و شخم زدنست همه رعیت هشتم و اطلاع داریم جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافیست.
 رئیس- ماده ۸ قرائت میشود. (بشرح ذیل قرائت شد)
 ماده ۸- هر سال در ابتدای حمل در شعبه سرباز گیری هر ناحیه قشونی صورتی از کلبه افرادی که در آن سال سن سربازی می رسند در ثبت حوزه های جزا میباشند از دفتر کل نفوس آن ناحیه استخراج و صورت عده نفراتی که در آن سال باید گرفته شود به اضافه صدی ۲۰ بجهت معافی و فراری برای رؤسای حوزه های جزو یک نسخه دیگر بوزارت جنگ ارسال میگردد
 رئیس- آقای دامغانی (اجازه)
 شریعتمدار دامغانی- عرضی ندارم
 رئیس- مخالفی ندارم؟ (گفته شد خیر)
 رئیس- پیشنهاذ آقای ضیاء الواعظین (اینطور خوانده شد)
 بنده پیشنهاذ میکنم که جمله (بجهت معافی و فراری) در آخر سطر چهارم از ماده (۸) حذف شود.
 رئیس- آقای مدرس پیشنهاذ کرده اند جاسه را ختم کنیم
بعرضی از نمایندگان - ماده نهم را هم بخوانند که یک فصل تمام شده باشد.
 مدرس- بسیار خوب قبول میکنم
 رئیس- ماده نهم قرائت میشود: (بشرح ذیل قرائت شد)
 ماده ۹- پس از آن که اوامر وزارت جنگ به امرای لشکر و مأمورین سرباز گیری برسد مأمورین مزبور با صاحب منصبان ساخلو که برای هر حوزه جزء معین شده اند با دفاتر مزبوره در ماده (۸) بمرکز خود رفته با اطلاع مأمورین کشوری اسامی کلبه افرادی را که داخل سن سربازی شده و در آن حوزه حضور دارند یا مسافرت کرده باشند از دفتر نفوس استخراج و حاضرین را بمجلس سرباز گیری و مجلس قرعه احضار نمایند به استثنای مسافرین و اشخاص علیل و غیر قادر بحرکت که باید کس خدای محل بدر یا برادر یا یکی از بستگان ذکور آنها را در مجلس قرعه حاضر نمایند.
وزیر فو اعداعا - این ماده محتاج

بیک اصلاح عبارتی است باید نوشته شود.
 پس از صدور اوامر وزارت جنگ مأمورین سرباز گیری الی آخر. آن قسمت امرای لشکر و مأمورین باید حذف شود. چون اینها همایانی است که مربوط به نظام نامه است و یک اصلاح دیگری هم در این ماده لازم است بشود. کلبه افرادی که داخل سن سربازی شده باید اضافه شود. و همچنین اشخاصی را که در دو سال قبل بر حسب قرعه از خدمت معاف شده اند چون این ماده مربوط است بآن ماده که فعلا گذشت چون مطابق آن ماده اینطور بود هر کس که همان سال از قرعه معاف شد دیگر متعرض او نباشد بشوند در صورتی که مقصود این نبود مقصود این بود که دو سال بعد در جزو کسانی که باید نسبت بآن ها قرعه کشیده شود حاضر باشند و این ماده هم چون مربوط به آن ماده است باید اصلاح شود و این اصلاحات را هم چون آقای مغیر کمیسیون شرکت داشته و دارند در کمیسیون اصلاح خواهند فرمود.
 رئیس- آقای دامغانی (اجازه)
 شریعتمدار دامغانی- عرضی ندارم
 رئیس- آقای طهرانی (اجازه)
 آقا شیخ محمد علی طهرانی- عرضی ندارم.
جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافیست.
 رئیس- پیشنهاذها قرائت میشود.
 پیشنهاذ آقای میرزا آقاخان بنده پیشنهاذ میکنم بجای ساخلو (حاضر خدمت) نوشته شود.
 پیشنهاذ آقای انگر بنده پیشنهاذ میکنم عبارت صاحت - منصبان ساخلو عبارت (صاحب منصبان نگهبان) تبدیل شود.
 رئیس- جلسه آتیه روز شنبه دستور اول اخیر کمیسیون بودجه راجع به واژه نفر بلژی یکی.
مشاراعظم - بنده اجازه خواسته ام
 رئیس- بلی می دانم عرض می کنم اگر تصویب فرمودید تغییر می دهیم. بنده جمعی پیشنهاذ کرده اند که ۲ فقره خبر کمیسیون تجدید نظر در قانون استخدام کشوری نسبت بمواد تفسیری که از طرف وزارت مالیه پیشنهاذ شده است و راپورت کمیسیون معارف راجع بحق التدریس مستخدمین دولتی در مدارس بعد آقای حایری زاده پیشنهاذ کرده اند قانون بلدیه جزء دستور جلسه آتیه شود. نسبت به ۱۴ نفر بلژی یکی که مخالفی نیست؟
 آقا سید یعقوب - بنده مخالفم
 رئیس- بفرمائید
 آقا سید یعقوب - مکرر در این مجلس صحبت شده است که دستور مجلس تعیین

آن باخ و مجلس است بنده متعقدم این قانون نظام اجباری که یک فصلش گذشته است این قانون را تمام کنیم و بعد داخل در قسمت های دیگر شویم.
 رئیس- آقای تدین (اجازه)
تدین - اولاً نسبت راپورت کمیسیون بودجه در همین جلسه پیشنهاذ آقای مدرس اصلاح شد و همه آقایان تصویب کردند در ظرف یک ساعت که نمی شود تغییر رای داد بنابراین بنده تصور می کنم محتاج برای جدید نباشد و اما آن قسمت دیگر راجع به تفسیر دو ماده است که از طرف وزارت مالیه پیشنهاذ شد و یکی هم شرح قانونی از طرف آقایان نمایندگان در این جا تنظیم شده است که راجع بقسمت حق التدریس معلومین است و بکمیسیون های مربوطه ارجاع شده و تصور می کنم چندان وقتی هم لازم نخواهد داشت لهذا معتقدم این هم بعد از راپورت کمیسیون بودجه مطرح شود.
محمد هاشم میرزا شیخ الرئیس - بنده مخالفم.
تدین - حالا لازم نیست عصبانی بشوید. رأی ندهید.
 رئیس- چون عده کافی نیست جلسه را ختم میکنم.
 (مجلس بک ربع ساعت بعد از ظهر ختم شد)
 رئیس مجلس شورای ملی مؤتمن الملک منشی علی اقبال الممالک منشی معظم السلطان
جلسه صد و چهل و یکم صورت مشروح مجلس یوم شنبه ۲۳ حوت ۱۳۰۴ مطابق ۱۸ شعبان ۱۳۴۳
 مجلس دو ساعت و چهل و پنج دقیقه قبل از ظهر بریاست آقای مؤتمن الملک تشکیل گردید.
 (صورت مجلس یوم پنجشنبه ۲۱ حوت را آقای آقامیرزا جواد جان قرائت نمودند)
 رئیس- آقای رئیس التجار.
 جلسه عرضی ندارم.
 رئیس- آقای طهرانی (اجازه)
آقا شیخ محمد علی طهرانی - عرض بنده قبل از دستورات.
 رئیس- آقای ارباب کیخسرو (اجازه)
 ارباب کیخسرو - بعد از تصویب صورت جلسه عرضی دارم
 رئیس- آقای آقا سید یعقوب (اجازه)
آقا سید یعقوب - قبل از دستور عرض دارم.